

2015. gada
vasaras saulgrieži
fondā
Zeme.Cilvēks.Stari

Pēc pušķošanas un ugunsrituāla
visi dodas uz Māras klēpja godināšanu

Kad tīrām rokām un sirdīm esam gatavi ielūkoties savā zemapziņā,
caur vārtiem ejam uz spirāles centru

Līdz pašam kodolam sevī...

...ar katra individuālo pienesumu, rotājumu un gaišo domu.

Ceļojums uz savas Dvēseles vistumšāko stūrīti ...

...lai to greznotu, pieņemtu un godā celtu.

Lai sevi un citus mīlētu un saprastu...

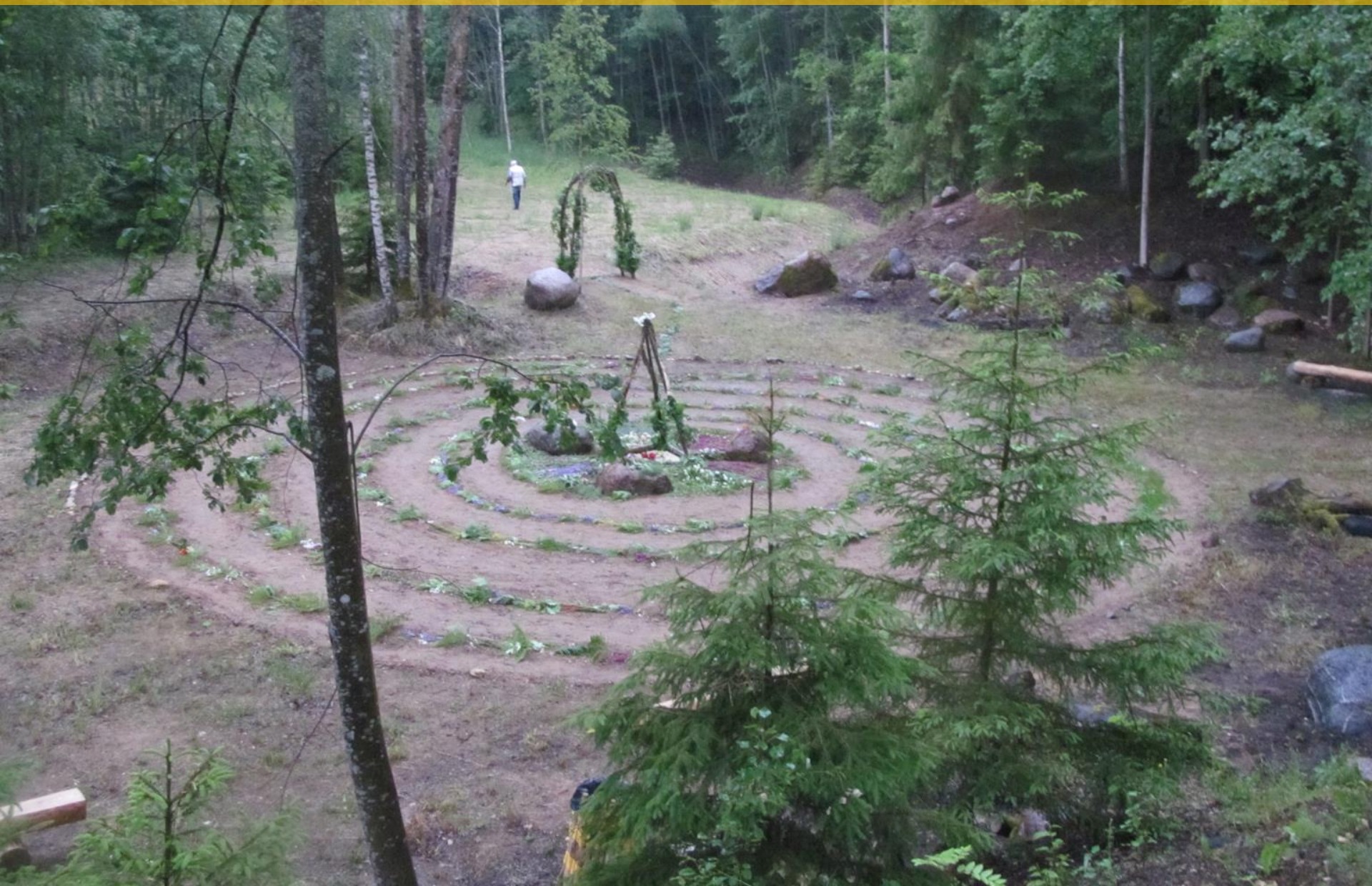
Lai sevi atklātu un apzinātu...

...lai dotu no sevis vislabāko daļu kopējam labumam!

No zemapziņas - Māras klēpja dodamies siet Jāņu sieru!

Kad lietus nespēj traucēt siera siešanas rituālam?

Tad, kad mūsu vīrieši ir parūpējušies
par papildus nojumi virs ugunskura...

Kad dejots un līgots, kad līksmots un smiets,
pienācis brīdis lāpu iedegšanai.

Lāpu gājiens kalnup.

Mežā, skaistu koku ieskautā plato, ielikti pamati pirmajai mājiņai.

Varbūt tur sirds mieru un atpūtu no ikdienas steigas
atradīs kāds no mums...

...varbūt kāds no jums?

Lāpu gājiena noslēgums kalna virsotnē, lai iedegtu
lielo Saulgriežu ugunskuru.

Vienā elpā ar Dievu un Dabu! Ko katrs no sevis piedāvāt varam?

Ko šeit var ieraudzīt?

Kam sevi piedāvāt? Ko katrs varam pasaulei dot?

Ko no tā sevī un sirdī var nest?

Vīrišķā spēka un maiguma piedāvājums sievišķajam pirmsākumam.

Kad ir tik klusa, silta un mierīga tumsa, kā mātes klēpis,
gaismu saņemt ir viegli...

Mūsu 21. jūnijā izveidotā spirāle tā izskatījās
24. jūnija pusdienlaikā.

Lai gan ziedus likām 21. jūnijā,
pateicoties lietum un Saulei, viss kļuvis dzīvs.

Žēl jau bija, bet tomēr novācām. Viss atkal tīrs...

Laikam kāds akmens ar mums runā, jo tajā parādījušās
svītras kā spirāles kopija...

Svētki pagājuši, šai vietā palikusi mūsu mīlestība
un gaišās domas.

... kam liecinieki ir Zeme, debesis un Dievs!

